

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 3796/2019
28.11.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Весне Субић и Јелице Бојанић Керкез, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Драган Воларевић, адвокат из ..., против тужених ББ и ВВ, ради исплате, одлучујући о ревизији туженог ББ, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1468/19 од 22.04.2019. године, у седници већа одржаној дана 28.11.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог ББ изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1468/19 од 22.04.2019. године као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог ББ изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1468/19 од 22.04.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Суботици П1 505/18 од 07.02.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је приговор стварне ненадлежности суда. Ставом другим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца па су обавезани тужени да му за период од 01.03.2015. године до 01.09.2015. године на име трошкова за исхрану у току рада, солидарно исплате износ од 28.310,48 динара са законском затезном каматом од 22.08.2018. године па до коначне исплате као и износ од 10.655,40 динара на име обрачунате законске затезне камате. Ставом трећим изреке обавезани су тужени да тужиоцу за период од 01.03.2015. до 01.09.2015. године на име трошкова регреса за коришћење годишњег одмора солидарно исплате износ од 10.662,66 динара са законском затезном каматом од 22.08.2018. године па до коначне исплате као и износ од 4.031,08 динара на име обрачунате законске затезне камате. Ставом четвртим изреке, обавезани су тужени да тужиоцу накнаде трошкове парничног поступка у износу од 41.400,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом петим изреке, одбијен је предлог за прекид поступка.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1468/19 од 22.04.2019. године, жалба тужених је одбијена и пресуда Основног суда у Суботици П1 505/18 од 07.02.2019. године у усвајајућем делу потврђена.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени ББ је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, а и с позивом на члан 404. став 1. ЗПП, због потребе уједначавања судске праксе.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 55/14), Врховни касациони суд је нашао да нема места одлучивању о ревизији туженог као изузетно дозвољеној, јер у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, уједначавањем судске праксе, као ни новим тумачењем права, пошто је питање исплате накнаде за исхрану у току рада и регреса за годишњи одмор довољно разјашњено у судској пракси, а образложење побијане пресуде за одлуку о усвајању тужбеног захтева у складу је са постојећом судском праксом у тумачењу и примени материјалног права, тако да не постоји потреба за изузетно дозвољеном ревизијом у смислу члана 404. став 1. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 441. ЗПП, ревизија је увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Уколико се тужбени захтев односи на потраживање у новцу у овој врсти спорова, дозвољеност ревизије се оцењује на основу члана 403. став 3. ЗПП, према коме ревизија није дозвољена уколико вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате накнаде на име регреса и топлог obroка поднета је суду 21.03.2018. године.

У овом спору из радног односа који се не односи на заснивање, постојање и престанак радног односа из члана 441. ЗПП, у коме је ревизија увек дозвољена, већ на потраживање у новцу у коме вредност предмета спора од 70.000,00 динара очигледно не прелази 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија туженог није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у другом ставу изреке.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић